

Forvandling

Bibel

¹Så formaner jeg jer, brødre, ved Guds barmhjertighed, til at bringe jeres legemer som et levende og helligt offer, der er Gud til behag - det skal være jeres åndelige gudstjeneste. ²Og tilpas jer ikke denne verden, men lad jer forvandle, ved at sindet fornyes, så I kan skønne, hvad der er Guds vilje: det gode, det som behager ham, det fuldkomne.

Romerbrevet kap. 12 vers 1-2 (1992 oversættelsen)

Baggrund og overvejelser

Sådan begynder Paulus anden del af sit brev til menigheden i Rom. De første 11 kapitler har fortalt om Guds barmhjertighed, hvorved vi alle er frelst - jøder og hedninger. Nu følger de sidste kapitler, hvor han udfolder, hvad Guds barmhjertighed så betyder for den måde, vi skal leve i verden på, leve med hinanden på.

Paulus skriver, at vi skal give os selv som et offer. Jødedommens baggrund med ofringer, som også var det Paulus var vokset op med, er fremmed for os. Og så alligevel. Vi ofrer naturligvis ikke dyr eller ting på et alter, men vi kan godt tale om at "ofre os" for noget eller nogen - hvormed vi mener, at vi sætter vores egne behov til side og lader en anden komme først. Måske er det også det, der er meningen her? At vores gudsdyrkelse handler om at sætte Gud først? Det er det nye, der må ske med os.

Samtalepunkter

1. Paulus taler om, at vi ikke skal "tilpasse os denne verden". Hvor oplever du spænding mellem en kristen overbevisning og den almindelige sekulære kultur, og hvordan håndterer du denne spænding?
2. Paulus taler videre om, at vi skal "lade os forvandle, så sindet fornyes", og at vi skal "bringe vores legemer som et levende og helligt offer". Det er store ord - og vist ikke helt let!? Det må indebære både at give afkald på noget og favne noget nyt. Kræver forvandling et "offer", som Paulus antyder? I givet fald hvilket?
3. I dag er der meget snak om at være "perfekt". Paulus bruger ikke det ord (det findes ikke i Bibelen!), men taler her om det "fuldkomne". Tal med hinanden om, hvad der ligger i de to ord, og hvordan de er forskellige?

Afslutning

Læs Efeserbrevet kap. 4 vers 21-24 og afslut med bøn.